

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

An reservata oblita post Confessionem validam remaneant reservata?
parag. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

9. Respondeo, ad Primum, id per accidens esse. Et sanè sicuti simile quid potest occurrere accipienti Bullam Cruciatæ, vel aliud Jubilæum, & tamen id non judicatur absurdum, quia judicatur majus bonum, quod subditus liberetur à suis peccatis, & non abeat in dilperationem, quam quod permissio hæc sit occasio per accidens peccandi. Ita in casu nostro, &c.

10. Ad secundum dico. Cum illa verba sub tempore præsentis dicta (*Do licentiam pro hac vice*) sint accipienda morali modo, semper per illa intelligitur decerni tempus competens, & rationale ad ejusmodi absolutionem impertiendam, nõ verò quodcumque: unde, quia tota hæc res dependet, ut dixi, ab intentione concedentis illud (*Do tibi licentiam pro hac vice*) moraliter acceptum, & juxta mentem rationabilem dantis intellectum, videtur significare dari licentiam pro quocumque etiam longissimo tempore, si nova reservata non admittas; quia ex una parte, ut dictum est n. 1. est gratia facta, & ex alia non est ratio, unde dici possit, gratiam illam fuisse in hoc casu coarctatam ad tempus: at verò si nova admittas, intelligendum est, dari licentiam pro tempore præsentis, vel qui præsentis, prudentis judicio, omnibus circumstantiis expensis, æqui polleat, quia, sic præsumitur esse rationabilis voluntas licentiam ejusmodi concedentis, ut dictum est.

11. An petens à Superiore licentiam, ut absolvat à reservato, intelligatur, posse etiam ipse petens absolvi? Negativè responderet pro nostris ex Societ. Delugo, & pro aliis, expendi debere usum Religionis, &c. Lege ipsum.

§. IV.

An peccata oblita in Confessione valida, remaneant reservata?

1. **T**ertius, tribus v. g. peccatis reservatis infectus, confiteretur sine fraude duo, oblitus nimirum unius, absolutionemque à potente absolvere reservata, recipit: Inquit, An hoc unum remaneat reservatum, at ut Tertius pro illius, absolutione confugere debeat ad Superiorem, seu potentem absolvere reservata, an satis sit eam petere à quocumque communi Confessario?

2. Triplex est sententia, Prima Suarii, & Tamburinus de Sacramentis.

docentis reservationem ejusmodi casus oblitum cessare, non quidem semper, sed solum, quando pœnitens accedit ad Superiorem modo quodam extraordinario, hoc est, in ea circumstantia, in qua appareat expressè, vel tacitè peti ab ipso absolutionem reservatorum, ut si subditus tempore Jubilæi accedat ad deponenda peccata apud Superiorem; non autem cessare, quando accedit ad eundem, more ordinario, pro Confessionibus quotidianis; & solutis. Ratio est, inquit, quia in posteriore hoc modo nulla implicita voluntas est tollendi reservationem; adest verò, saltem tacitè, in priore; siquidem tunc Superior vult, ut pœnitens fruatur omni privilegio Jubilæi.

3. Secunda, est Vasquez & docentis, cessare quidem reservationem prædictam, quando pœnitenti concessa est facultas eligendi Confessarium, per quem possit à reservatis absolvi, perinde, ac accidit, quando pœnitens suscipit Bullam Cruciatæ, vel Jubilæum, non verò, quando ipse pœnitens recurrit ad Superiorem, ut apud ipsum Confessionem exhibeat. Ratio est, inquit, quia, in priori casu præsumitur Superior per Bullam, vel Privilegium concedere, quantum potest, atque adeo, præsumitur tollere reservationem casus quamvis oblitum: at in posteriore non præsumitur, quia illud peccatum oblitum non venit in judicium nec pro illo pœnitens accipit à Superiore remedia sui peccati, qui videtur finis reservationis, & ex alia parte tunc Superior non exercet suam potestatem tollendi reservationem.

4. Tertia sententia est Joannis Delugo à d. Delugo Castrop. & aliorumque plurium, dicentium, dis. 20. sec. semper tolli reservationem, modo bona fide, 7. de pœn. ut dictum est, illud peccatum sine culpa raturatur: Sicuti per eundem, immo, etiam, per deinceps. Suarium, & Vasquez, tollitur Censura, seu excommunicatio reservata ab eo, qui, illa inde culpabiliter oblitus, absolvitur à Superiore legitimo per absolutionem à Censuris generalibus adralem. Ratio hujus tertie sententie est, quia postposito, quod, is, qui tunc absolvit, habeat potestatem absolvendi à reservatis, præsumitur velle absolvere, seu remittere, quantum potest, & quantum item potest prodesse pœnitenti. Cum ergo possit reservationem tollere, non est, cur non tollat.

5. Dico (*Quantum potest*) nam, ut modo dixi-

R

dixi-

a Delugo
de pœn.
disp. 20.
num. 119.

b Suar. de
pœn. disp.
31. se. 4. a
num. 12.

diximus, remanet in hoc poenitente obligatio consentienti directè apud legitimum ordinarium Confessarium hoc peccatum, sicuti alia peccata mortalia non reservata, & nondum confessà; hæc enim obligatio, cum sit à Christo Domino inducta, non potest tolli ab illo, qui solum, absolvit illud peccatum indirectè, & Superior nunc, solum, abstulit reservationem, quam auferre poterat, non verò directè absolvit peccatum, quod sibi non fuit expositum. Hæc sententia cæteris videtur probabilior, atque ex ejus ratione facile fundamentis duarum præcedentium responderi potest.

6. Inquires. Cuiam Confessario est deinde aperiendum ejusmodi peccatum oblitum? certum enim est, ut diximus, debere subdici elavibus, ut directè absolvatur. Respondeo. Non necessario opus erit illud aperire Superiori, vel ejus Delegato potenti absolviere à reservatis; quia jam reservatio est ablata, ut dictum est: sed satis erit, si subdatur Confessario communi approbato, valenti absolviere à mortalibus, nam non sufficit, si subdatur Sacerdoti simplici, hic enim non habet potestatem absolviendi directè mortalia, sed solum

a Delug. l. c. n. 88.
b Cess. lib. 2. c. 10. §. 3.
num. Met. Con. 55. ff. de.

§. V.

An enarrata in Confessione invalida remaneant, reservata. Quid de oblitis in eadem?

1. Dico Primò. Si Confessio fuit invalida, quia dolosè tacuisti, vel peccatum aliquod reservatum, vel aliquod mortale, non reservatum, non cessabit ejus reservatio, ut docet ibidem Delugo c. quidquid benignius, videatur Concedere Castropal. d. Ratio est, quia præsumi, nec debet, nec potest, Superiorem velle tollere reservationem ab eo, qui sic fraudulenter se gerit.

2. Dico secundò, cum eodem num. 102. Si Confessio fuit invalida ob alia capita, ob defectum v. g. doloris, seu propositi, valde probabile est, tolli reservationem illorum peccatorum, quæ confessus es apud potentem absolviere à reservatis. Ratio est, quia licet ab illorum reatu absolutus non fueris propter

Confessionem invalidam, tamen jam te Superiori præsentasti, ab eo poenitentiam, & medicinam de ejusmodi reservatis recepturus, ergo non est, cur reservatio auferenda non sit. Notat verò ibidem rectè ex Vasq. Delugo, te debere observare, quæ opposita tibi fuere in illa Confessione, quamvis invalida, quia sub onere illa præstandi, videtur Superior eam reservationem abtulisse.

3. Atque id verum est, etiam, quando ejusmodi Confessio facta invalidè fuit apud Delegatum, v. gr. apud Confessarium electum per Bullam Cruciatæ, vel apud Confessarium à Prælato tibi concessum, ad Absolutionem peccati tui reservati. Nam licet ii Delegati non habeant potestatem absolviendi, nisi in Sacramento Poenitentiae, quod in hoc casu supponitur invalidum, tamen ex usu, & benignitate Ecclesiae, ipse Superior intelligitur tollere reservationem illam, quoties poenitens se præsentat Delegato legitime constituto ab eodem Superiore, ita Trullench. & alii que.

4. Si in Jubilæo simile quid occurrat, ex alio capite potest evenire, ut in casu, de quo loquimur, non tollatur reservatio, quia nimirum ex vera sententia in Jubilæo requiritur Confessio valida, saltem, quando quis peccatis mortalibus aggravatur: Si ergo Confessio tunc est invalida, tu non lucraberis Jubilæum, & consequenter, nec Jubilæi beneficiis, (inter quæ est ablatio reservationis), frui poteris.

5. Comitulus, f& Henriq. g. tolli etiam in Jubilæo, prædictam reservationem putant; quibus non assentior, quia etiam, si probabile sit, Confessionem non requiri ad Jubilæum acquirendum, in eo, qui non habet mortalia, at in eo, qui iis laborat, requiri omnino, nec sufficere contritionem, puto cum Delugo. h.

6. Dico tertio. Difficile mihi est, decernere, an etiam reservatio peccati bona fide oblitæ, atque adeò quod quis non confessus est, tollatur in his Confessionibus invalidis ex proximè dictis capitibus. Nam, ex una parte, is non accepit Poenitentiam, vel remedia à potente illum absolviere, ut fuit in casu n. 2. quia non enarravit illud peccatum reservatum, cujus per inadvertentiam oblitus est, ergo non poterit gaudere benignitate dicta n. 2. At, ex alia parte, ipse jam se præsentavit Superiori, vel ejus Delegato, paratus illud peccatum